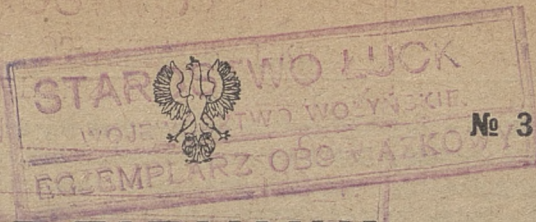

ROK III.

№ 3 (20)

DZIENNIK URZĘDOWY

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego.

Równe

15 marca 1926 r.

Poz. 15.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego
Nr. O-3668/26.

Pówne, dnia 23 lutego 1926 r.

Do

W sprawie obchodu rocz-
nicy Konstytucji 3 Maja.

Panów Inspektorów Szkolnych i Ogółu
Nauczycielstwa Publicznych Szkół
Powszechnych w Okręgu Szkolnym
Wołyńskim.

Zbliża się znowu rocznica wiekopomnej Konstytucji 3 Maja, którą całe Państwo obchodzi zawsze bardzo uroczyście, bo przypomina nam ona, że w ten dzień Polska, jedna z pierwszych, uchwaliła najbardziej liberalną konstytucję w Europie i wyprzedziła przez to prawie o cały wiek inne narody.

Dotychczasowy jednak charakter obchodów tej rocznicy nie odpowiada dzisiejszemu mocarstwowemu stanowisku Polski, noszą one bowiem na sobie pewną zbyteczną cechę smutku i przygnębienia, spowodowaną tem, że w latach niewoli w dzień ten Naród zanosił modły błagalne o wolność i obchody urządził skrycie przed władzami okupantów, prześladujących każdy odruch, świadczący, że Polska nie zapomniała swojej niepodległości. Takie warunki musiały zatem wycisnąć swoje piętno na charakterze całego obchodu. Ograniczają się one na nabożeństwie, kazaniu, kilku przemówieniach i w niektórych miejscowościach na pochodzie.

Na ten rys obchodów zwrócił uwagę Pan Prezydent Rzeczypospolitej i wyraził życzenie, aby rocznica tego szczęśliwego dnia nosiła charakter święta radości, a nie smutku.

W tym też kierunku należy starać się urządzić tegoroczny obchód rocznicy 3 Maja i przeprowadzić tak, aby zainteresował on nietylko działwę szkolną, lecz całą ludność miejscową. Chodzi tutaj przede wszystkim o wioski i miasteczka, gdyż w większych miastach obchód ten nosi inny charakter.

W tym celu zarządzam, aby nauczycielstwo zajęło się energicznie zorganizowaniem w każdej wiosce lub dla kilku razem, najlepiej w siedzibie parafii odpowiedniego Komitetu Obywatelskiego, któryby zajął się przygotowaniem obchodu. Do Komitetu należy zaprosić miejscową inteligencję, przedstawicieli władz państwowych i samorządowych oraz nauczycielstwo tych szkół, które wspólnie urządzą obchód. Nie należy zapominać o zaproszeniu do Komitetu przedstawicieli miejscowych organizacji jak Kół i Czytelń Polskiej Macierzy Szkolnej, Koła Młodzieży Wiejskiej, Kółka Rolniczego, Straży Pożarnej i t. p., słowem Komitet winien objąć wszystkie warstwy miejscowej ludności.

Dla ułatwienia Komitetowi jego prac, podaję poniżej program obchodu, który, o ile możliwości, zależnie od miejscowych warunków, należy w całości wykonać.

W dniu 2 maja wieczór o zachodzie słońca w miejscowościach, gdzie istnieje orkiestra miejscowa, winna ona przejść ulice wioski lub miasteczka, grając pieśni narodowe i marsze z wyłączeniem hymnów. Dobrze jest otoczyć orkiestrę czworobokiem działwy szkolnej, trzymającej chorągiewki narodowe w rękach i lampjony oraz kilkoma osobami starszemi z pochodniami. (Stosować tylko tam, gdzie niema domów krytych słomą)! Takie przejście orkiestry zawiadamia ludność o nadchodzącem święcie państwowem. Komitet winien dołożyć starań, aby na dzień następny ludność ozdobiła wszystkie chaty flagami o barwach państwowych. W wioskach, w których niema orkiestry, można przeprowadzić ulicami działwę klas wyższych i śpiewać pieśni narodowe. Zrobi to dobre wrażenia na rodzicach i rodzinach działwy.

W dzień 3 Maja rano, w miejscowościach, gdzie można mieć orkiestrę, należy jej polecić grać przed szkołą ozdobioną flagami, zielenią i kwieciami. Będzie to sygnałem zbiórki dla całej ludności. Gdy ludność się zbierze, należy utworzyć pochód do kościoła lub cerkwi. O ile w danej miejscowości jest kościół i cerkiew, pochód rozdziela się i wszyscy idą na nabożeństwo do świątyn swoich wyznań. W porozumieniu z proboszczami należy nabożeństwa tak rozpocząć, aby skończyły się równocześnie. Duchownego należy uprosić, aby w czasie nabożeństwa wygłosił odpowiednie kazanie o znaczeniu tego dnia.

Po nabożeństwie wszyscy, o ile możliwości również we wspólnym dla wszystkich wyznań pochodzie, udają się do

szkoły lub innej najobszerniejszej we wsi lub miasteczku sali, odpowiednio przygotowanej na uroczysty poranek.

Program poranku winien obejmować przemówienie jednego z członków Komitetu, kilka okolicznościowych deklamacyj i chór. Zaczyna się zawsze odśpiewaniem hymnu państwowego. Cały „Poranek“ nie powinien trwać dłużej, niż godzinę.

Na ten program poranny powinien się skończyć.

Po południu powinna się odbyć zabawa ludowa. Na ten cel należy wybrać odpowiednie miejsce na łące lub w lesie, możliwie najbliżej wioski i odpowiednio je przyozdobić flagami z płótna lub papieru.

Program zabawy powinien być następujący:

a) dla dzieci — zabawy i gry ruchowe pod kierunkiem nauczyciela.

b) dla młodzieży — zabawy sportowe, więc wyścigi na dłuższą i krótszą metę, wyścigi z przeszkodami, w workach i t. p., skoki, ciągnięcie liny, wspinanie się na słup i t. p., dla dziewcząt: ćwiczenia równoważne i zręczności, więc chodzenie po desce na kąt ustawionej, bieg z wiadrem wody, bieg z jajkiem na łyżce i gry ruchowe; dla starszych tańce, kręgle i t. p.

Urządzić tani bufet **z wykluczeniem alkoholu**, gdyż dzień ten powinien być również dniem trzeźwości.

Bardzo pożądaną jest urządzenie przedstawienia teatralnego w budynku lub na wolnym powietrzu; zbudowanie sceny nie nastręczy większych trudności, a da miłą i godziwą rozrywkę dla wszystkich. Gdzie nie można znaleźć amatorów starszych, należy urządzić przedstawienie, w którym wezmą udział dzieci szkolne. Sztuczkę do odegrania należy dobrać okolicznościową. Dostarczyć ją może za niewielką opłatą Wołyńska Delegatura Teatrów i Chórów Ludowych w Równem, ul. Piłsudskiego 13.

W podobny sposób urządzony dzień 3 Maja utkwi w pamięci z pewnością całej ludności miejscowej i dostarczy tym, którzy go urządzili, pełnego zadowolenia za poniesione trudy organizacyjne.

Nie można zapominać, że dzień ten jest dniem szkoły polskiej i oświaty pozaszkolnej, zatem udział w jego organizowaniu powinien być przede wszystkim w rękach nauczycielstwa.

Na zabawę nie należy pobierać żadnych specjalnych wstępów, chyba tylko niewielkie na pokrycie kosztów urządzenia.

Należy natomiast sprzedawać w tym dniu znaczek „Polskiej Macierzy Szkolnej“. Znaczków takich dostarczy Komitetowi najbliższe Koło lub Czytelnia „Polskiej Macierzy Szkolnej“.

Przekonany jestem, że nauczycielstwo, pomne swych zadań oświatowych i kulturalnych na niem ciężących, z całą energią i znanym zapałem weźmie się do jak najlepszego zorganizowania obchodu rocznicy 3 Maja.

Sprawozdania z obchodów nadesła Kierownicy szkół Państwom Inspektorom najdalej do dnia 31 maja 1926 r. według wzoru umieszczonego w „Dzienniku Urzędowym Kuratorjum” № 3/8 z dnia 15 marca 1925 r.

Kurator: (—) *W. Sikora.*

Poz. 16.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego

Wołyńskiego

№ O-1895-26.

W sprawie zbiórki w
szkołach w dniu 3 maja.

Równe, dnia 20 lutego 1926 r.

Do

Dyrekcji Państwowych i Prywatnych
Szkół Średnich, Zawodowych i do
Panów Inspektorów Szkolnych Okręgu
Szkolnego Wołyńskiego.

Zawiadamiam, że Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 26 stycznia 1926 r. № 597-26 zezwolił na urządzenie przez Polską Macierz Szkolną, zbiórki Daru Narodowego 3 maja w szkołach na obszarze działalności tego towarzystwa.

Ze swej strony upraszam Panów Dyrektorów i Inspektorów Szkolnych o użyczenie Polskiej Macierzy Szkolnej wszelkiego poparcia w zbieraniu funduszków na akcję oświatową.

Kurator: (—) *W. Sikora.*

Poz. 17.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego

Wołyńskiego.

Nr. I-3157/26.

W sprawie spisu dzieci,
urodzonych w terminie od
I-I.1913 r. do 31-XII.1922r.
włącznie, w Okręgu Szkolnym
Wołyńskim i opracowania
projektu stałej
sieci szkolnej.

Równe, dnia 3 marca 1926 r.

Do

Panów Inspektorów Szkolnych Okręgu
Szkolnego Wołyńskiego.

Dekret o obowiązku szkolnym, rozciągnięty jeszcze w 1922 roku na Okręg Szkolny Wołyński, nie został dotychczas zastosowany z powodu dotkliwego braku budynków szkolnych i fun-

duszków, potrzebnych na ich wzniesienie. Nie mamy również dotychczas opracowanej dokładnie sieci szkolnej, na podstawie której możnaby ustalić ilość potrzebnych jeszcze szkół i budynków szkolnych, oznaczyć kolejność ich budowy i określić dokładnie stopień organizacyjny. Wprawdzie przy reorganizacji szkół, którą przeprowadzono w początkach bieżącego roku szkolnego w myśl ustawy z dnia 31-VII.1924 r., sporządzono sieć szkolną, jednak musimy ją uważać za prowizoryczną dlatego, że z braku spisu dzieci w wieku szkolnym nie objęto nią wszystkich miejscowości na Wołyniu. Obecnie Kuratorjum pragnie nakreślić całkowitą sieć szkolną, jak również dążyć będzie w jak najkrótszym czasie do jej ustalenia. Do tego celu niezbędne jest przeprowadzenie *ściśłego, sumiennego i dokładnego* spisu wszystkich dzieci w wieku szkolnym na terenie całego okręgu szkolnego. Obecnie mamy tylko ewidencję dzieci zapisanych i uczęszczających do szkół i do tych tylko stosuje się postanowienia dekretu o obowiązku szkolnym, reszta zaś dzieci, przedstawiający poważny odsetek, pozbawiona jest możliwości korzystania z nauki. Wobec braku danych ogólnej liczby dzieci, będących w wieku szkolnym, nie może być ani sprawa organizacji i budowy nowych szkół ani sprawa sieci szkolnej należycie opracowana i wykonana. Z przytoczonych powyżej względów Kuratorjum Okręgu Wołyńskiego zarządza przeprowadzenie przez nauczycielstwo tutejszego okręgu w dniach 26, 27 i 28 kwietnia r. b. spisu wszystkich dzieci, urodzonych w latach od 1 stycznia 1913 r. do dnia 31 grudnia 1922 roku włącznie z tem, że, o ile trudne warunki miejscowe nie pozwolą nauczycielstwu zakończyć tej pracy w ciągu trzech dni, mogą PP. Inspektorowie Szkolni zezwolić na przedłużenie terminu; *akeja ta bowiem będzie miała wartość dopiero wtedy, gdy zostanie dokładnie i sumiennie przez nauczycielstwo wykonana.*

W tym celu PP. Inspektorowie Szkolni podzielą powierzone im nauczycielstwo na dwie grupy: rejonowych komisarzy spisowych i gminnych. Do zadań pierwszych będzie należało spisanie dziatwy, wymienionych powyżej roczników, w danych rejonach spisowych, obejmujących jedną lub kilka miejscowości, względnie część miasta i poprawienie oraz uzupełnienie map rejonów spisowych stosownie do dalej podanych wskazówek. Zapisu dzieci dokona rejonowy komisarz spisowy na formularzu A w asystencji sołtysa wsi lub jego zastępcy na podstawie zeznań rodziców, ewentualnie opiekunów, obchodząc wszystkie domy, aby nie pominąć nawet rozrzuconych i dalej położonych osiedli. Zwraca się uwagę, że dla każdej miejscowości należy sporządzić oddzielny arkusz spisowy. Jeżeli duża wieś posiada odrębne przysiółki, to należy je traktować jako odrębną miejscowości, przeznaczając dla nich oddzielne arkusze spisowe, z zaznaczeniem w uwadze do której miejscowości dany przysiółek należy. O ile rodzice nie będą w stanie do-

kładnie podać daty urodzenia dziecka, rejonowy komisarz spisowy łącznie z sołtysem lub jego zastępcą ustala na miejscu przypuszczalny wiek dziecka. Po dokonaniu spisu wspomniany komisarz winien otrzymane od rodziców dane osobiście skontrolować na podstawie ksiąg stanu cywilnego odnośnie wyznań. Następnie z zebranych danych imiennych wykazu A rejonowy komisarz spisowy sporządzi sumaryczne liczbowe zestawienie według formularza B.

Do grupy drugiej należą gminni komisarze spisowi. Będą oni w pierwszym rzędzie kierować spisem w powierzonym im gminach i udzielać wskazówek i porad komisarzom rejonowym w kwestjach przeprowadzenia spisu, a następnie, gdy praca ta będzie wykończona, przejrzą mapy rejonów spisowych oraz wykazy A i B, dostarczone im przez komisarzy rejonowych; na podstawie wykazu B gminni komisarze spisowi wykonają sumaryczne liczbowe zestawienie według formularza C. Aby praca komisarzy rejonowych wydała należyte rezultaty, musi komisarz gminny zebrać na posiedzenie instrukcyjne swych kolegów—rejonowych komisarzy spisowych i dokładnie objaśnić im sposoby uzupełnienia i poprawienia map, wzory druku A i B, jak również sposoby technicznego przeprowadzenia spisu, nadmienając, że we wszystkich sprawach wątpliwych winni u niego zasięgać wskazówek, sami zaś gminni komisarze spisowi otrzymają jak najszczegółowsze instrukcje od Panów Inspektorów na konferencjach, specjalnie w tym celu zwołanych. Ponieważ osoba komisarza gminnego w tej pracy odgrywa ważną rolę, przeto na wypadek choroby lub innej ważnej przeszkody należy mianować jego zastępcę. Jak z powyższego więc wynika, przeprowadzają całą akcję spisową P. P. Inspektorowie Szkolni przy pomocy gminnych i rejonowych komisarzy spisowych.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego dołącza do niniejszego okólnika odpowiednie wzory, według których należy sporządzić wykazy spisanej dziatwy, przyczem nadmienia się, że wykazy te muszą być sporządzone czarnym atramentem.

Pierwszy wzór A obejmie imienne zestawienie dziatwy spisanej w poszczególnych miejscowościach, względnie ulicach miast; drugi wzór B podaje ogólną liczbę dzieci w miejscowościach, objętych rejonem spisowym. Wzory te wypełnia rejonowy komisarz spisowy. Trzeci wzór C, obejmujący zestawienie sumaryczne dzieci na terenie całej gminy, sporządza gminny komisarz spisowy w ten sposób, że przepisuje z wzorów B wszystkie poszczególne miejscowości i liczby i je podsumowuje. Czwarty wzór D, zawierający wykaz sumaryczny dzieci poszczególnych miejscowości według gmin na terenie całego powiatu, sporządza P.P. Inspektorowie Szkolni w ten sposób, że przepiszą z wzoru C wszystkie miejscowości i liczby i na końcu je podsumują. Przy niniejszem Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego przesyła również mapy powiatów, na któ-

rych jest uwidoczniona opracowana w ubiegłym roku prowizoryczna sieć szkolna. Na podstawie tych map sporządzą P.P. Inspektorowie Szkolni mapy dla każdej gminy z osobna, na których oznaczają istniejące obecnie obwody szkolne. W celu przeprowadzenia spisu podzielią P.P. Inspektorowie Szkolni każdą gminę na rejony spisowe tak, by jeden rejonowy komisarz spisowy w ciągu trzech dni mógł dokładnie sporządzić spis dziatwy szkolnej w obrębie danego rejonu, nie pomijając nawet najodleglejszego osiedla. Często rejon spisowy pokrywa się z istniejącym obecnie obwodem szkolnym, ale niewątpliwie zdarzą się wypadki, w których nawet duże miejscowości nie są objęte obecnym obwodem szkolnym i dla których w przyszłości trzeba będzie tworzyć nowe obwody szkolne względnie, o ile chodzi o futury czy gajówki, przydzielić do dawnych obwodów. Stąd będą dwojaki rejonyspisy: jedne—które odpowiadają obecnym obwodom szkolnym i drugie—znajdujące się poza obecnymi obwodami. Mapy gmin prześlą P. P. Inspektorowie Szkolni gminnym komisarzom spisowym, u których rejonowi komisarze spisowi odrysują swoje rejony spisowe w skali możliwie największej, aby mogli na nich uskutecznić poprawki i uzupełnienia, o ile czy to całe, czy pojedyncze osiedla, lub futury i t. d. zostały opuszczone lub błędnie na mapie dodane. Przy tych poprawkach i uzupełnieniach głównie chodzi o następujące rzeczy: 1) o oznaczenie osiedli pojedynczych lub złożonych, które zostały na mapie opuszczone i 2) o zaznaczenie tych wszystkich przeszkód, względnie udogodnień, które utrudniają, względnie ułatwiają dojście dziecka do szkoły, a więc o bagna, lasy, drogi, ścieżki, rzeki, mosty i t. d.

Osiedla zwarte, których brak na mapie, należy oznaczać prostokątem i nazwą miejscowości;

osiedla rzucone których brak na mapie, należy oznaczać rozrzuconymi kwadracikami;

bagna, których brak na mapie, należy oznaczać rozrzuconymi kreseczkami poziomymi;

lasy, których brak na mapie, należy oznaczać rozrzuconymi kółeczkami;

drogi, których brak na mapie, należy oznaczać pojedynczymi linjami;

ścieżki, których brak na mapie, należy oznaczać kropkowanymi linjami;

rzeki, których brak na mapie, należy oznaczać falistymi linjami;

mosty, których brak na mapie, należy oznaczać literą M.

Wszystkie powyższe uzupełnienia winny być wykonane czerwonym atramentem.

O ile chodzi o wieś, to tam, gdzie rejony spisowe będą odpowiadały na mapie istniejącym obecnie obwodom szkolnym, każdy z wyznaczonych do spisu komisarzy rejonowych bę-

dzie miał za zadanie spisać działkę w promieniu mniej więcej trzech kilometrów od danego ośrodka t. j. od istniejącej obecnie szkoły i skutecznie na szkicu rejonu spisowego zmiany i uzupełnienia. O ile zaś w promieniu trzech kilometrów skupienie ludności jest gęstsze, należy wyznaczyć stosunkowo większą ilość rejonowych komisarzy spisowych. O wiele trudniejsze zadanie do spełnienia będą mieli ci nauczyciele, których się wyznaczy do przeprowadzenia spisu dzieci w rejonach spisowych, nieobjętych jeszcze obecną siecią szkolną i nieposiadających obwodów szkolnych. Tam trzeba będzie dopiero te obwody wyznaczyć i ustalić ich ośrodki, czyli miejsca w których szkoła ma powstać, a do tego celu jest konieczne dokładne określenie wszystkich spisywanych miejscowości i warunków terenowych, istniejących pomiędzy sąsiednimi miejscowościami. Ze względu na powyższe trudności należy wyznaczyć do takich miejsc te jednostki, które znają doskonale teren i orjentują się w warunkach miejscowych.

Wyznaczeniem rejonów spisowych, mianowaniem gminnych i rejonowych komisarzy spisowych, przygotowaniem formularzy wykazów i rozdzieleniem wogóle pracy pomiędzy nauczycielstwo zajmą się osoby P. P. Inspektorowie Szkolni, których czynię za prawidłowe przeprowadzenie spisu odpowiedzialnymi.

Po przeprowadzeniu spisu obowiązane jest nauczycielstwo uporządkowany cały materiał spisowy wraz z wykazami i poprawionymi, względnie uzupełnionymi, mapami rejonów spisowych przedłożyć gminnym komisarzom spisowym *do dnia 8 maja 1926 r.* Komisarze gminni przejrzą całkowity materiał, nadesłany przez rejonowych komisarzy spisowych, wypełnią wzór formularza C i wraz z całym uporządkowanym materiałem nadesłają P. P. Inspektorom Szkolnym *do dnia 15 maja 1926 r.* P. P. Inspektorowie Szkolni przejrzą dokładnie nadesłane wykazy, na podstawie ich sporządzą ogólne liczbowe zestawienie według formularza D i prześlą go do Kuratorjum w nieprzekraczalnym terminie *do dnia 22 maja 1926 r.* gdyż Kuratorjum bardzo zależy na posiadaniu wszystkich danych, dotyczących liczby dzieci, wymienionych roczników, w okręgu szkolnym jeszcze przed końcem maja b. r. Natomiast z uwagi na trudności, jakie nastęrcza sporządzenie sieci szkolnej, oznacza się termin wykonania tej sieci *na dzień 1 września 1926 r.* do którego to dnia nadesłają P. P. Inspektorowie Szkolni projekt stałej sieci szkolnej na formularzu E wraz z wykazami imiennymi dzieci (wzór A), sporządzonymi dla wszystkich rejonów spisowych całego powiatu i szkicami map.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego nie wątpi, że ze względu na interes szkolnictwa Nauczycielstwo tutejszego okręgu i P. P. Inspektorowie Szkolni dołożą wszelkich starań, aby spis powyższy został przeprowadzony jaknajdokładniej.

Kurator: (—) *Wincenty Sikora.*

Sporządzić dla każdej miejscowości oddzielnie.

Arkusze spisowy.

1. a) Nazwa miejscowości
- b) Gmina
- c) Powiat
2. a) Ogólna ilość dzieci w wieku szkolnym z lat 1913 do do 1919 roku
- b) Ogólna ilość dzieci w wieku przedszkolnym z lat 1920, 1921, 1922
3. Odległość środka wsi od środków wszystkich sąsiednich miejscowości (wymienić każdą z osobna).....
.....
.....
.....
.....
.....
4. Miejscowość niniejszą należałoby przyłączyć do obwodu istniejącej obecnie szkoły w.....
5. Należałoby zorganizować nową szkołę w
..... i przyłączyć do niej niniejszą miejscowość.
6. Podać motywy wniosku, umieszczonego pod 4 lub 5, uwzględniając najdalszą odległość miejsca zamieszkania dziecka z danej miejscowości od ośrodka szkolnego, rodzaj drogi i t. p.

W y k a z

miejsowości na terenie rejonu spisowego z podaniem liczby dzieci w latach 1913—1922.

Uwaga: Zatażyc naszkicowaną mypkę rejonów spisowych.

1	2	3	4	5	6	7	8
L. p.	Nazwa miejscowości	Nazwa gminy	Liczba dzieci ogółem z roku	Liczba dzieci wyznania	Liczba dzieci narodowości	Z liczby dzieci w wieku szkolnym 1913—1919	U w a g i
			1913	rzymsko-katol.	polskiej	uczęszcza do szkoły	
			1914	prawosł.	rusińskiej	uczęszcza do szkoły	
			1915	ewangel.	rosyjskiej		
			1916		czeskiej		
			1917		niemieckiej		
			1918		żydowskiej		
			1919		innych		
			1920				
			1921				
			1922				

Wzór C.**W y k a z .**

miejscowości na terenie gminy z podaniem liczby dzieci urodzonych w latach 1913—1922.

1	2	3	4	5	6	7	8
L. p.	Nazwa miejscowości	Nazwa gminy	Liczba dzieci ogółem w roku 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922	Liczba dzieci wyznania rz.-kat. prawosł. ewangel. mojżeszow. innych	Liczba dzieci narodowości polskiej rusińskiej rosyjskiej czeskiej niemieckiej żydowskiej innych	uczęszcza do szkoły nie uczęszcza do szkoły	Uwaga

W Y K A Z

miejscowości na terenie powiatu z podaniem liczby dzieci, urodzonych w latach 1913—1922.

1	2	3	4								5		6					7		8							
			Liczba dzieci ogółem z roku								Liczba dzieci wyznania		Liczba dzieci narodowości					Z liczby dzieci w wieku szkolnym 1913—1919									
L. p.	Nazwa miejscowości	Nazwa gminy	1913	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920	1921	1922	rz.-kat.	prawosł.	ewangel.	możeszow.	innych	polskiej	rusińskiej	rosyjskiej	czeskiej	niemieckiej	żydowskiej	innych	uczęszcza do szkoły	nieuczęszcza do szkoły	U W A G I

Poz. 18.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 1-1620/26.

W sprawie kursów robót
dzianych (trykotarskich)
ręcznych dla nauczycielek.

Równe, dnia 5 marca 1926 r.

Do

Panów Inspektorów Szkolnych i ogółu
Pań Nauczycielek Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17-go stycznia 1926 roku Nr. 21323-I ex 25 r. i w uzupełnieniu okólnika Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego z dnia 17 listopada 1925 r. Nr. 24065-I-25, podaję do wiadomości PP. Inspektorów Szkolnych i ogółu Pań Nauczycielek, co następuje:

W związku z praktyczną stroną robót ręcznych kobiecych, zaznajamiających dziewczęta ze wszystkimi sposobami wykonywania prac, jakie są niezbędne w gospodarstwie domowym, obecnie wprowadza się nauczanie w szkołach powszechnych tak zwanych robót dzianych czyli trykotarskich. Wspomniany dział robót kobiecych musi znaleźć szerokie uwzględnienie we wszystkich żeńskich i koedukacyjnych szkołach powszechnych tutejszego okręgu szkolnego, a z czasem może stanie się podstawą przemysłu domowego Wołynia, wobec bardzo łatwego zbytu tego rodzaju wyrobów.

Aby można przystąpić do nauki tej umiejętności dzieci szkolnych, należy w pierwszym rzędzie przeszkolić na krótkoterminowych kursach robót dzianych wszystkie PP. Nauczycielki Okręgu Wołyńskiego. W tym celu Kuratorjum przystąpiło do zorganizowania powyższych kursów. Uruchomione zostały już w Łucku i będą organizowane dla każdego powiatu oddzielnie, o czym zostaną PP. Inspektorowie Szkolni w swoim czasie powiadomieni. Program wspomnianych kursów obejmuje naukę ręczną i maszynową rękawiczek, pończoch, świtrów itd. Każda z pań nauczycielek musi nauczyć się pod kierownictwem fachowej instruktorki robienia wymienionych przedmiotów ręcznie i na maszynie, gdyż uczennice tych szkół, w których chwilowo nie będzie maszyn, będą uczyły się wykonywania wszystkich tych rzeczy na drutach i szydelkiem. Korzyści realne, osiągnięte z wprowadzenia tego działu robót ręcznych są wielkie. Nie mówiąc o tem, że każda z Pań Nauczycielek wzbogaci swój zapas wiadomości z dziedziny robót ręcznych, ale głównie nauczy szkolne dziewczęta wiejskie prac trykotarskich, które w przyszłości mogą stać się jedynym punktem ich zarobku, dając możność zużytkować częstokroć poniewierającą się wełnę w chacie wiejskiej. Zawdzięczając tej użytkowej stronie, wykonywanych przez uczennice przedmiotów w postaci rękawiczek,

pończoch, świtrow itd., Panie Nauczycielki będą miały możność nawiązać ściślejszy kontakt z domami rodziców swych uczenic. Przez nauczenie tego działu robót ręcznych miejscowych dziewczyn wiejskich w wieku poza szkolnym wejda Panie Nauczycielki również i z nimi w bliski kontakt. Ma to znaczenie dlatego, że dziewczyny te będą mogły spożytkować produkcję nie wolny czas sezonu zimowego.

Pragnę tutaj tylko zaznaczyć, gdyż literatura o szkole twórczej jest dość bogata, że roboty ręczne mają nie tylko znaczenie wybitnie praktyczne, lecz przede wszystkim wychowawcze ze względu na kształcenie wyobraźni, na wyrobienie samodzielności, poczucia dokładności i sumiennosci w wykonywaniu każdej pracy. Pomagają one przy nauczaniu ogólnem. A jeżeli ten dział robót trykotarskich nie jest w bezpośrednim związku z innymi przedmiotami programu ministerjalnego, to jest on bardzo ważny ze względu na kształcenie samodzielności, dokładności i zamilowania do pracy.

Przyjmując pod uwagę naprowadzone powyżej motywy znaczenia robót dzianych, wierzę głęboko, że nie będzie na Wołyniu takiej nauczycielki, któraby kursu nie przesłuchała. Jestem przekonany również, że każda z Pań Nauczycielek będzie się starała jak najdokładniej zapoznać z tym działem robót, aby nabyte wiadomości na kursie jak najtrafniej zastosować u siebie w szkole.

PP. Inspektorowie Szkolni dopilnują osobiście, aby kursa, zorganizowane w ich powiatach, funkcjonowały sprawnie, a po zakończeniu tych kursów przedłożą mi szczegółowe sprawozdania. Podczas wizytacji będą Panowie Inspektorowie szkolni sprawdzać jednocześnie czy dział ten robót znalazł zastosowanie należyte w szkołach i pomagać będą PP. Nauczycielkom do zakupu w jak najkrótszym czasie maszyn, potrzebnych do nauki wspomnianych robót.

Kurator: (—) *W. Sikora.*

Poz. 19.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. O 3815/26.

W sprawie umuzykalnienia i nauki śpiewu w szkołach.

Równe, dnia 5 marca 1926 r.

Do

Ogółu Nauczycielstwa szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, preparand i szkół powszechnych w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Podając do wiadomości poniżej umieszczone rozporządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 22 stycznia 1926 r. L. 1-22800/25 polecam Nauczycielstwu wszystkich szkół państwowych i prywatnych ściśle zastosować się do wskazówek w okólniku tym zawartych.

Kurator (—) *W. Sikora.*

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Dyrekcji szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, Inspektorów Szkolnych i Kierownictw szkół powszechnych,

w sprawie umuzykalnienia i nauki śpiewu szkolnego.

Na podstawie przeprowadzonych wizytacji nauki śpiewu w szkołach różnego rodzaju Ministerstwo doszło do przekonania, że obecny stan nauki tego przedmiotu nie pozwala jeszcze osiągać wyników, przewidzianych obowiązującymi programami. W każdej szkole, a zwłaszcza powszechnej, nauczyciel, nie zaniedbując ćwiczeń umuzykalniających, pamiętać musi o tem, że na każdej lekcji winno mu starczyć czasu na praktyczne opracowanie pieśni, których znajomość jest ważnym środkiem wychowawczym.

Tymczasem, o ile umuzykalnianie młodzieży szkolnej znajduje się dzięki pracy nauczycielstwa, na drodze postępu, o tyle stan pieśniarstwa szkolnego nie przedstawia się jeszcze całkiem dodatnio. Młodzież nie opanowała naogół dostatecznej ilości odpowiednich dla siebie pieśni, zwłaszcza zaś obowiązujących ją tradycyjnych śpiewów religijnych i historyczno-narodowych.

Jedną z przyczyn powyższego stanu Ministerstwo widzi w tem, że w poszczególnych szkołach nauczyciele śpiewu stosują zazwyczaj zbyt daleko posuniętą dowolność w doborze materiału pieśniowego; tak teksty pieśni, jak ich melodje, pozostawiają ciągle jeszcze wiele do życzenia. Następstwem tego jest, że młodzież nie może pieśni tych szerzyć z pożytkiem w domach rodzinnych, ani wykonać poprawnie w zespółach chóralnych z innymi szkołami, ani wreszcie śpiewać ich w przygodnych chórach okolicznościowych. Cierpi na tem znacznie kultura pieśni rodzimej, na której podniesieniu i rozpowszechnieniu w szerszych masach Ministerstwu tak bardzo zależy.

Pragnąc zaradzić powyższemu brakowi, Ministerstwo przystąpiło już do opracowania zbioru pieśni rodzimych i krytycznego ich wydania dla celów szkolnych. Zanim jednak pojawi się zamierzona publikacja, Ministerstwo poleca posługiwać się przy nauczaniu wymienionych poniżej pieśni wydawnictwami, które mieszczą poprawny co do tekstów i melodji układ kilku pieśni, obowiązujących wszystkie szkoły w Polsce.

Poza temi pieśniami należy przyswoić młodzieży pewien zasób utworów łatwych o różnych nastrojach, przeważnie jednak rzeźkich i wesołych, by wykonanie ich budziło w szkole energję i radość życia. Należy także zwrócić uwagę na muzyczną ilustrację wierszy polskich, których uczniowie uczą się namiętnie i posługiwac się przytęm znanemi melodjami. Stosowanie śpiewu przy nauce historii („Śpiewy historyczne“ J. U. Niemcewicza“) i geografji („Pieśń o ziemi naszej“ W. Pola“) w wyższych klasach szkoły powszechnej i niższych gimnazjalnych oraz seminarjach jest również pożądane. Licząc, że każda klasa może opanować dokładnie w ciągu miesiąca w łatwym jedno—lub więcejgłosowym układzie jedną pieśń, suma nabytku rocznego wynosić będzie osiem do dziesięciu pieśni. Na wartość literacką tekstów i poprawność melodyj należy baczną zwracać uwagę. Pewne z tych pieśni winny być znane w całej szkole, tak, by wszyscy uczniowie śpiewać je mogli przy sposobności wspólnych pochodów, wycieczek szkolnych i t. d.

Celem rozpowszechniania jak największej ilości dobrych pieśni należy, obok więcej—głosowego, praktykować i śpiew jedno—głosowy, zwłaszcza, że wymaga on większego starania dla osiągnięcia zupełnej czystości chóru. Przy nauczaniu utworów więcej-głosowych, które należy zgodnie z programem, prowadzić tylko z nut, trzeba, o ile to typowi poszczególnych głosów nie przynosi szkody, zalecać wszystkim uczniom zapoznawanie się ze wszystkimi głosami pieśni, a zwłaszcza z jej melodją. W ten sposób wzrasta ilość zapamiętanych przez młodzież pieśni.

Wybór układów wielo-głosowych winien być taki, by wyuczenie ich nie pochłaniało zbyt wiele czasu, a trudność wykonania nie zniechęcała do śpiewu, śpiew bowiem powinien należeć w każdej szkole do umiłowanych przez młodzież przedmiotów nauki.

Przy wyborze repertuaru należy w szkole powszechnej wyłącznie, w średnich zaś i w seminarjach nauczycielskich przeważnie, kłaść nacisk na twórczość polską i polską pieśń ludową naturalnie tę, której wartość artystyczna i literacka nie podlega zakwestjonowaniu. Młodzież polska powinna przedewszystkiem poznawać utwory, stanowiące nasz niezaprzeczony skarbicz muzyczny. Wobec tego zaleca się nauczycielstwu jak największą wstrzeźliwość w wyuczaniu młodzieży kompozycji nauczyciela, których wykonanie dopuszczalne jest w szkole wyjątkowo i w bardzo niskim procencie ogólnego materiału pieśniarskiego.

Koncerty i występy szkolne należy ograniczać do minimum, a ich program układać z największą powściągliwością tak co do ilości, jak i co do trudności utworów muzycznych. Niektóre programy koncertów szkolnych zawierają utwory, wykra-

czające poza zrozumienie i możliwość techniczną młodzieży; w takich wypadkach przygotowanie powoduje znaczną stratę czasu a wykonanie daje słabe wyniki artystyczne. Zazwyczaj też takie utwory muzyczne obarczają pracą przygotowawczą tylko wybrane jednostki, ewentualnie nieliczny „chór”, podczas gdy szkolne uroczystości zajmować i wciągać do pracy winny albo całą młodzież, albo całe klasy.

Dla rozwoju inteligencji muzycznej i obudzenia młodzieży przyzwyczajenia i zamiłowania do dobrej muzyki powinna młodzież szkół wszelkiego typu brać udział w roli słuchaczy w odpowiednio zorganizowanych audycjach muzycznych. Odbywają się one obecnie w Warszawie, Krakowie i innych miastach Polskich, a tem gdzie ich dotąd w życie nie wprowadzono, pożądanem jest, by nauczycielstwo śpiewu dało inicjatywę do ich powstania.

Ministerstwo zamierza niebawem przystąpić do przeglądu szkół pod względem ich dorobku pieśniarskiego, czy to w czasie odbywającego się od lat dwóch „święta pieśni”, czy też podczas zwykłych wizytacji szkół. Pożądane będzie wówczas wykonanie przez połączone szkoły wspólnego repertuaru pieśniowego. Ministerstwo spodziewa się zatem, że w najbliższych miesiącach każda szkoła będzie mogła w normalnym trybie nauczania przyswoić młodzieży następujące utwory religijne i narodowe: Bogarodzica, Kiedy ranne, Boże coś polskie, Jeszcze Polska nie zginęła, Rota (dwie pierwsze zwrotki), czerpiąc materiał do nich ze zbiorów wskazanych poniżej. Poza tym minimalnym programem winna każda szkoła przygotować jeden utwór więcej głosowy autora polskiego, celem wykonania go podczas wspomnianego przeglądu; odśpiewać go powinna albo jedna albo kilka klas połączonych, a nie chór między klasowy, który jest z reguły zespołem najlepszych głosów i talentów, ale temsamem odsuwa od ogółu młodzieży obowiązek starania się o jaknajwiększy śpiew.

W końcu zaznacza Ministerstwo, że nauka śpiewu jest przedmiotem obowiązującym całą młodzież i że uwalniać od niej, poza rzadkimi wypadkami stwierdzonej przez lekarza trwałej choroby narządów głosowych, nie należy nikogo. Chłopcy w okresie mutacji głosu są obowiązani do brania udziału we wszystkich ćwiczeniach umuzykalniających, a śpiewać w nateżeniu pianissimo mogą prawie przez cały ten okres.

Wykaz źródeł pieśni religijnych i historyczno-narodowych, które każda szkoła znać powinna w poprawnej co do tekstów i melodij formie, jest następujący: 1) Chybiński A.—Bogurodzica pod względem historyczno-muzycznym, Kraków, 1907, albo 2) Łoś J. Bogurodzica, Lublin, 1922, 3) Święto pieśni dzieci polskich, Gebethner i Wolff, 4) Śpiewnik chórów ludowych, Lwów wydawnictwo książek szkolnych. 5) Konopnicka—Nowowiejski: Rota, Gebethner i Wolff. Trzy pierwsze wyda-

wnictwa zawierają układy wyłącznie jedno-głosowe, czwarte i piąte—układy więcej-głosowe. Zwraca się uwagę, że Rota Nowowiejskiego przynosi w ostatniej swej wersji, dotąd nie-ogłoszonej, zmianę rytmu w trzech ostatnich taktach: trzeci i drugi takt do końca stanowi całość złożoną z ćwierć-nut i ósemek. Hymn narodowy „Jeszcze Polska nie zginęła” uka-że się w najbliższym czasie w „Monitorze” w wersji, jaka obowiązywać będzie od dnia ogłoszenia wszystkie chóry i orkiestry. Zanim to ogłoszenie nastąpi, nie należy przystępować do opracowywania tej pieśni.

Warszawa dnia 22 stycznia 1926 r. (L. I. 22800 25).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(—) *St. Grabski.*

Poz. 20.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego.

Nr. 0-3748/26.

W sprawie prenumeraty
miesięcznika „Muzyka
i Śpiew”.

Równe, dnia 4 marca 1926 r.

Do

Nauczycielstwa w Okręgu Szkolnym
Wołyńskim.

Ze względu na to, że konieczną jest rzeczą zaznajomienie się z najnowszymi wydawnictwami w zakresie polskiej twórczości muzycznej, zachęcam jak najgoręcej Nauczycielstwo Okręgu Szkolnego Wołyńskiego do prenumerowania miesięcznika artystycznego, poświęconego sprawom muzycznym p. t. „Muzyka i Śpiew”, który wychodzi w Krakowie z początkiem każdego miesiąca. Prenumerata całoroczna wynosi 7 złotych; a półroczna 4 złote. Konto pocztowej Kasy Oszczędności 400883. Przedpłatę należy przysyłać pod adresem Roman Ferek Kraków ul. Sw. Krzyża 11. Miesięcznik ten zawiera mnóstwo kompozycji do śpiewu, posiada dodatek p. t. „Melodje” i zajmuje się zagadnieniami z zakresu szkolnej praktyki muzycznej i nauki śpiewu w szkołach. Bez tego pisma trudno jest nauczycielowi zorientować się w dzisiejszej twórczości muzycznej.

Kurator: (—) *W. Sikora.*

Poz. 21.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego.

Nr. 0-3816/26.

W sprawie uposażenia
funkcjonariuszów pań-
stwowych.

Równe, dnia 5 marca 1926 r.

Do

Władz Szkolnych 1 Instancji w Okrę-
gu Szkolnym Wołyńskim.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego niniejszem podaje do wiadomości poniżej umieszczone rozporządzenie wykonawcze Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1926 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wykonania postanowień ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r., w części dotyczącej uposażenia nauczycieli i inspektorów szkolnych (Dz. U.R.P. Nr. 18 poz. 114 z roku 1926).

Kurator (—) *W. Sikora.*

ROZPORZĄDZENIE

Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 18 lutego 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wykonania postanowień ustawy z dn. 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej w części dotyczącej zmian postanowień rozdziałów 2, 3, 4, 5 i 7 działu F ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 918) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jeżeli nauczyciel udziela przedmiotów, należących do różnych kategorii art. 34 i 51 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) to za kategorię zasadniczą, według której oznacza się maksymalną ilość godzin przywiązaną do etatu, przyjmuje się kategorię, do której należą te przedmioty, których studjom nauczyciel głównie się oddawał lub z których uzyskał kwalifikacje nauczycielskie, względnie te z pośród nich, dla których obowiązuje mniejsza liczba godzin.

Jeżeli nauczyciel, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, udziela lekcji przedmiotów kategorii zasadniczej w ilości godzin nie dosięgającej wymiaru przywiązanego do etatu w tej kategorii, wówczas należy tę ilość

godzin uzupełnić równą jej ilością godzin udzielanych przez niego przedmiotów innych kategorii.

Brakujące do wymiaru godzin przywiązanego do etatu, liczbę godzin gimnastyki nauczyciela wychowania fizycznego można uzupełnić godzinami gier i zabaw, prowadzonych przez niego w szkole w godzinach pozaszkolnych.

§ 2. wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, udzielane przez nauczyciela w szkole, na której etacie pozostaje w wymiarze ponad 125% ilości godzin przewidzianej dla udzielanego przez niego przedmiotu oraz wynagrodzenie za godziny lekcyj, udzielanych w innej szkole przez nauczyciela, który w szkole, na której etacie pozostaje uczy w wymiarze co najmniej 100% ilości godzin, przeprzewidzianej dla udzielanego przez niego przedmiotu — obliczać należy według zasad obowiązujących w stosunku do nauczycieli kontraktowych (względnie nieetatowych).

§ 3. Wynagrodzenie za zajęcia dodatkowe, w szczególności zaś za godziny nadliczbowe, przewidziane w art. 36, 53 i 60 ustawy z dnia 9 października 1923 r. ze zmianami, wprowadzonymi artykułem 6 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 roku, wypłacać należy co miesiąc z góry w dwunastu równych ratach.

Nauczyciel zatrudniony w godzinach nadliczbowych przez cały rok szkolny otrzymuje wynagrodzenie za 12 miesięcy.

Nauczyciel zatrudniony w godzinach nadliczbowych nie przez cały rok szkolny, lecz co najmniej przez 5 miesięcy lub przez 1 semestr, o ile chodzi o szkoły o ustroju semestralnym, otrzymuje wynagrodzenie przez liczbę miesięcy o jeden większą od liczby miesięcy, w ciągu których był faktycznie zatrudniony; nauczyciel zaś zatrudniony w godzinach nadliczbowych mniej, niż pięć miesięcy, lub mniej, niż przez 1 semestr, otrzymuje wynagrodzenie za tyle miesięcy, przez ile był faktycznie zatrudniony.

Wynagrodzenie za 11-ty i 12-ty miesiąc, przewidziane w ustępie drugim niniejszego paragrafu oraz wynagrodzenie za miesiąc dodatkowy, o którym mowa w ustępie trzecim, określa się w wymiarze, odpowiadającym należności dla danego miesiąca za średnią miesięczną liczbę godzin nadliczbowych w okresie czasu, w ciągu którego nauczyciel był faktycznie zatrudniony.

§ 4. Płatne są tylko godziny zastępstw, które wykraczają poza maksymalną liczbę godzin, przywiązaną do zasadniczej kategorii przedmiotów.

§ 5. Za czas przerwy w zajęciach w godzinach nadliczbowych, trwającej nieprzerwanie dłużej, niż jeden miesiąc, należy się nauczycielowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe z wyjątkiem wypadku, gdy przerwa wywołana została chorobą nauczyciela lub zarządzeniem władzy (np. ferjami świątecznymi, zawieszeniem zupełnym lub częściowym nauki w ca-

łym zakładzie lub w poszczególnych klasach z powodu epidemii, braku opatu i t. p.).

W razie przerwy spowodowanej chorobą nauczyciela lub chorobą zakaźną w jego domu, płaci się wynagrodzenie za godziny nadliczbowe tylko przez miesiąc następujący bezpośrednio po tym, w ciągu którego rozpoczęła się przerwa.

§ 6. Za pełnienie obowiązków kierownika preparandy dolicza się kierownikowi preparandy 30 punktów miesięcznie.

§ 7. Inspektorowie szkolni, zastępcy inspektorów szkolnych i wizytatorowie czynni w chwili wejścia w życie ustawy z dn. 22 grudnia 1925 r. zatrzymują nadal posiadane grupy i szczeble uposażenia z zastosowaniem przepisów art. 6 ustawy z dn. 9 października 1923 r.

Uposażenie inspektorów szkolnych, zastępców inspektorów szkolnych i wizytatorów, mianowanych po dniu wejścia w życie ustawy z dn. 22 grudnia 1925 r. określa się zgodnie z postanowieniami art. 18 ustawy z dn. 9 października 1923 r. przez zaliczenie do grup uposażenia cyfrowo odpowiadających stopniom służbowym, otrzymanym przez nich przy mianowaniu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński.*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski.*

Poz. 22.

Kuratorjum

Okręgu Szkolnego

Wołyńskiego

№ 1—3032/26

W sprawie dodatku ekonomicznego.

Równe, dnia 20 lutego 1926 r.

Do

Nauczycielstwa w Okręgu Szkolnym
Wołyńskim.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego stwierdziło, że zdarzają się wypadki, że niektórzy nauczyciele nadebrali dodatek ekonomiczny przewidziany art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. № 116 poz. 924) wskutek zaniedbania niezwłocznego zawiadomienia właściwej władzy o zmianach, wpływających na niższy wymiar tegoż dodatku, narażając Skarb Państwa na straty materialne.

Wobec powyższego polecam wszystkim nauczycielom, utrzymującym rodzinę w znaczeniu wyżej cytowanej ustawy, by przy podejmowaniu poborów służbowych sprawdzali ilość członków rodziny, umieszczonych w odnośnej rubryce listy pła-

cy z faktyczną ilością członków, pozostających na utrzymaniu nauczyciela. W wypadku stwierdzenia nienależnego pobierania tego dodatku, należy niezwłocznie zawiadomić swoją władzę.

Za świadome, nieprawdziwe lub fałszywe zeznanie, złożone w deklaracji, jak również za zaniechanie niezwłocznego zawiadomienia właściwej władzy o zmianach, wpływających na niższy wymiar dodatku ekonomicznego, nauczyciel będzie niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności wedle obowiązujących ustaw karnych — pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Kurator: (—) *W. Sikora.*

Poz. 23.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego
Nr. O-3817/26.

W sprawie rzeczników/
dyscyplinarnych.

Równe, dnia 5 marca 1926 r.

Do

Panów Inspektorów Szkolnych
w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Podając do wiadomości niżej umieszczone rozporządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 grudnia 1925 r. L. 22366/1 upraszam Panów o ścisłe stosowanie go w wypadkach rozporządzeniem tem objętych.

Kurator (—) *W. Sikora.*

O K Ó Ł N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych

w sprawie rzeczników dyscyplinarnych przy
Urzędach Dyscyplinarnych.

Na podstawie opinii Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego przy Ministerstwie W. R. i O. P. dla spraw stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych z dnia 12 grudnia 1925 roku Ministerstwo wyjaśnia, że rozporządzenie Ministerstwa W. R. i O. P., zawarte w okólniku z dnia 27 lutego 1923 r. Nr. 2275/1 (Dz. Urzęd. Nr. 6/107/poz. 42) co do zastępstwa właściwego Inspektora Szkolnego przez Inspektora Szkolnego jednego z sąsiednich powiatów w wypadku, przewidzianym w temże rozporządzeniu, winno mieć zastosowanie w tych wszystkich razach, gdy Inspektor Szkolny przy właściwym Urzędzie Dyscyplinarnym lub jego zastępca — nie mogą w danej sprawie pełnić funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego, czy to ze względu na przeszkody, wynikające z ich obowiązków służbowych, czy też ze względu na ich udział w danej sprawie w charakterze

świadków, czy też wreszcie ze względu na istnienie takich okoliczności, które, według dzielnicowych ustaw postępowania karnego, są powodem do wyłączenia Oskarżyciela Publicznego lub obowiązują go do usunięcia się od przyjmowania udziału w sprawie.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1925 r. (L. 22366/l).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

(—) *W. Żłobicki*
Dyrektor Departamentu.

Poz. 24.

Równe, dnia 20 lutego 1926 r.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego
Nr. 0-27205/25.

W sprawie udzielania danych statystycznych i ankiet w szkołach powszechnych.

Do
Władz Szkolnych I Instancji
w Okręgu Wołyńskim.

Podaję do wiadomości Władzom Szkolnym okólnik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 grudnia 1925 r. Nr. 21740/l, tudzież przypominam, że stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 8/XII 1924 r. Nr. 19340 ewentualne publikacje względnie udzielanie danych statystycznych odnoszących się do stanu szkolnictwa i oświaty możliwe jest jedynie za każdorazowem zezwoleniem Ministerstwa.

Kurator: (—) *W. Sikora*

Odpis.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych
i Oświecenia
Publicznego

Dnia 22 grudnia 1925 r.
Nr. 21748/l.

W sprawie przeprowadzenia ankiet w szkołach powszechnych.

Do

Kuratorjów Okręgów Szkolnych

i Województwa Śląskiego

Wobec konkretnego wypadku, w którym redakcja jednego z pism zwróciła się do nauczycielstwa szkół powszechnych z prośbą o przeprowadzenie ankiety w szkołach, Ministerstwo

przypomina, że bez zezwolenia powołanych do tego władz szkolnych, przeprowadzanie jakichkolwiek ankiet w szkołach jest niedozwolone.

Za Ministra (—) *W. Żłobicki*
Dyrektor Departamentu

Poz. 25.

Równe, dnia 5 marca 1926 r.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. O-3818-26.

W sprawie ryczałtowania
opłaty pocztowej.

Do

Władz Szkolnych I-ej Instancji
w Okręgu Szkolnym Wołyńskim

Niniejszem podaję do wiadomości rozporządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ryczałtowych przesyłek pocztowych celem ścisłego stosowania poniżej umieszczonego okólnika.

Kurator: (—) *W. Sikora.*

OKÓLNİK

**Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
do wszystkich Władz i Urzędów, podległych bezpośrednio Minister-
stwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
w sprawie ryczałtowych przesyłek listowych.**

Ponieważ doszło do wiadomości Ministerstwa, że dyrekcje zakładów naukowych w kilku wypadkach nadawały wbrew obowiązującym przepisom za opłatą ryczałtową listy i kartki pocztowe, skierowane do stron w ich interesie prywatnym, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przypomina, że obowiązuje nadal i powinno być bezwarunkowo przestrzegane rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 749).

Zwłaszcza w tym względzie zwrócić należy uwagę na § 3 p. 2a, tego rozporządzenia, który brzmi: „Opłacie ryczałtowej nie podlegają również: zwykłe listy i kartki pocztowe, przy których władze i urzędy państwowe lub samorządowe przerzucają opłatę pocztową na adresatów w tych wypadkach gdy chodzi o wyłączny interes instytucji lub osoby prywatnej”.

Przesyłki takie winny być zaopatrzone w adresie słowami: „urzędownie, opłatę pocztową uiszcza adresat”, i to w wysokości pojedynczej opłaty, przypadającej według taryfy za list urzędowy.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

Warszawa, dnia 14 stycznia 1926 r.
(L. O. Prez. 9925/25).

(—) *St. Grabski.*

Poz. 26,

Ministerstwo
Wyznań Religijnych
i Oświecenia
Publicznego.

Warszawa,
dnia 11 lutego 1926 r.

Nr. OR. 1635/26.

W sprawie wymiaru djet
służbowych.

Do

Kuratorjum Okręgu Szkolnego
Poleskiego

w Brześciu nad Bugiem.

Załatwiając sprawozdanie Kuratorjum z dnia 26 stycznia 1926 r. Nr. OR. 1974/843/26 Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że Ustawa z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, zbioru 1925 r. poz. 918) nie wpływa na wymiar djet, wypłaconych funkcjonariuszom państwowym przy podróżach, delegacjach oraz przesiedleniach służbowych, określonych Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 72 zbioru 1924 r. poz. 703).

Wobec powyższego wysokość djet za m-ce styczeń i luty pozostaje niezmieniona, t. j. za punkt należy liczyć 43 gr. jak w grudniu 1925 r., przyczem normy te zostają odpowiednio zwiększone o procent dodatku stołecznego, jaki jest określony dla Warszawy, względnie dodatku kresowego dla Województwa Śląskiego, a to zgodnie z §-5 zaznaczonego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r.

Za Ministra (—) *Dr. Karol Dawidowski.*
Dyrektor Departamentu.

Kuratorjom Okręgów Szkolnych, Rektorom i Dyrekcjom Szkół Wyższych
do wiadomości i zastosowania.

Za Ministra (—) *Dr. Karol Dawidowski.*

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego
Nr. OR-3388-26.

Równe, dnia 4 marca 1926 r.

Do

Władz Szkolnych i Instancji Okręgu
Szkolnego Wołyńskiego

przesyła się do wiadomości.

Kurator (—) *W. Sikora.*

Poz. 27.

Ministerstwo Skarbu

№ 598 | D.B.Em. 26.

Zwrot składek emerytalnych osobom zwalnianym ze służby państwowej przed nabyciem praw emerytalnych.

Odpis z odpisu.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1926 r.

Odnosnie pisma z dnia 5 stycznia 1926 r. L. IV. S. W. 233-26 Ministerstwo Skarbu oznajmia, że funkcjonariusz państwowy, który opłacał składki emerytalne w myśl postanowień art. 7 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6-24) a został zwolniony z urzędu ze służby przed nabyciem praw emerytalnych, nie ma prawa do zwrotu uiszczonych składek.

Za Ministra Skarbu

Naczelnik Wydziału (—) *Bażan.*

Ministerstwo

Wyznań Religijnych

i Oświec. Publicznego

Warszawa,

d. 19 lutego 1926 r.

L. O. Prez. 1146 26.

Sprawa zwrotu składek emerytaln. osobom zwalnianym ze służby państwowej przed nabyciem praw emerytalnych.

P. P. Kuratorom Okręgów Szkolnych

do wiadomości.

Za Ministra

(—) *Dr. Karol Dawidowski*

Dyrektor Departamentu.

Równe, dnia 5 marca 1926 r.

Kuratorjum

Okręgu Szkolnego

Wołyńskiego

№ O-3626-26.

Władzom I Instancji

w Okręgu Wołyńskim

do wiadomości.

Kurator (—) *W. Sikora.*

Komunikat.

Towarzystwo Popierania Ogródków Szkolnych zawiązało się w Warszawie (ul. Bałabela 3 z pocztą Towarzystwa Ogrodniczego) i udziela wszelkich wskazówek Nauczycielstwu w zakresie urządzania ogródków przy szkołach.

Bibliografia.

Nakładem Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich we Lwowie wydany został „Śpiewnik kościelny wraz z modlitewnikiem” w opracowaniu ks. prof. d-ra Gerarda Szyda. Śpiewnik zawiera melodie znane powszechnie i pisane w tonacjach, zastosowanych do skali głosowych ogółu młodzieży, względnie patronów szkolnych i świętych polskich, oraz wszelkie uroczystości kościelne, w których zazwyczaj młodzież uczestniczy. Ze śpiewnikiem złączony jest modlitewnik, zawierający całą mszę, oraz różne modlitwy, obejmujące cały rok kościelny. Wydany bardzo starannie, godny jest polecenia go dla użytku młodzieży szkół powszechnych i średnich.

Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. OSSOLIŃSKICH,

zawiadamia, że już wyszła z druku

Prof. Dr. Władysława Witwickiego

PSYCHOLOGIA

dla użytku młodzieży szkół wyższych.

T. I.

Książka niezbędna dla nauczycieli, zwłaszcza udzielających nauki logiki i psychologii w szkołach średnich, ogólno-kształcących i w seminarjach nauczycielskich, do nabycia w Księgarniach Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie (Plac Halicki 12-a) w Warszawie (Nowy Świat 69) i we wszystkich innych księgarniach.

Treść Nr. 3 (20) Dziennika Urzędowego

Kuratorjum O. S. Woł.

Poz. 15. Obchód 3-go Maja 1926 r.	str. 65
„ 16. Zbiórka w szkołach w dniu 3-go Maja	„ 68
„ 17. Spis dzieci urodzonych w terminie od 1.1.1913 do 31-XII.1922 r.	„ 68
„ 18. Kurs robót dzianych (trykotarskich)	„ 79
„ 19. Umuzycznienie młodzieży szkolnej	„ 80
„ 20. Prenumerata miesięcznika „Muzyka i Śpiew“	„ 84
„ 21. Uposażenie funkcjonarjuszów państwowych	„ 85
„ 22. Dodatek ekonomiczny dla funkcj państw.	„ 87
„ 23. Rzecznicy dyscyplinarni	„ 88
„ 24. Udzielanie danych statystycznych	„ 89
„ 25. Ryczałtowanie opłaty pocztowej	„ 90
„ 26. Diety służbowe	„ 91
„ 27. Zwrot składek emerytalnych	„ 92
Komunikaty	„ 93
Bibliografja.	„ 93

Cena prenumeraty rocznej wynosi **złotych 6**, półrocznie **zł. 3**
 Nr. pojedynczy **60 groszy**. Podwójny **1 zł. 20 gr**

Prenumeratę należy wpłacać czekiem P.K.O. № 30365.

Dziennik Urzędowy Kuratorjum O. S. Woł. wychodzi
 raz na miesiąc w objętości 1½ do 2 arkuszy druku.

Adres Redakcji i Administracji: **Równo, Woł. Kuratorjum:**

Redaktor Dziennika Urzędowego Kuratorjum Okręgu
 Szkolnego Wołyńskiego **Stefan Język**

DRUKARNIA PAŃSTWOWA, LUCK — 293, 9.III 26.